

מסורת הש"ס

(א) [ישראל] ערן על משנה
ו ז פ"י לעיל יח:
(ב) [מסכתא פ"א ע"ש]
זר לב, ע"ש [נע"ק ע"ש]
(ג) [מסכת ד"א]
פ"א, ד) [מסכת נדרים,
נע"ק ה"ר מרדכי
(ד) [נדרים]
טמאה וביה נדרין]
(ה) [עירובין נ"א חטא פ"א
מ"ח, ז] (ו) [עיר י"ח נט:
חמא שלום דביטבו דרבי
אליעזר וכן פתח
הטור בנ"ח פתח ר"ח]
(ז) [לעיל ז] י"ה מוחלן]

רע"י

עלי שוב אמר לא נדרתי
 זו את הדגים ולא נחמס
 מקריבין לפני מלכים: וכן
 שהקדים את עצמו ושוב

מתני' ^(א) נדר בחרם
 בחרמו של ים בקרבן
 בקרבנות של מלכים
 לא נדרתי אלא בעצם

ואלו מותרין פרק שני נדרים

ממתני' ^א נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בכחרמו של ים בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בכקרבנות של מלכים הרי עצמי קרבן ואמר אלא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו: קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגירשתי על כולן אין נשאלין להם ואם נשאלו עונשין אותן ומחמירין עליהן דברי ר' מאיר וחכ"א פותחין להן פתח גמול מלמדן אותן כדי שלא יתגנו פקולות ראש נדרים: **גמ'** הא גופא קשיא באמרת אין נשאלין להן והדר תני אם נשאלו עונשין אותן ומחמירין עליהן אמר רב יהודה הכי קתני וכולן אין צריכין שאלה **ב**דר"א בבתלמיד חכם אבל בעם הארץ שבא לישאל עונשין אותו ומחמירין עליו בשלמא מחמירין בלדא פתחוני ליה בחרמה אלא עונשין היכי דמי **ב**דרתנא ימי שנזר ועבר על נזירות אין נזוקקין לו עד שינהוג בו איסור כימים שנהג **ב**דר"א בניירות מועטת אבל בניירות מרובה בנידול' יום אמר רב יוסף הואיל ואמרי רבון אין נזוקקין לו כי דינא דמודקקי לא עביד שפיר דב אחא בר יעקב אומר **ה**משמתינן ליה: וחכ"א פותחין לו פתח כו': **ה**תנא ילעולם אל תתיר רגיל בנדרים שסופך למעול **ה**בישבעות ואל תהי רגיל אצל עם הארץ שסופך להאכילך מטבחים אל תהי רגיל אצל כהן עם הארץ שסופך להאכילך **ה**תרומה **ה**ואל תרבה שיחה עםם האשה שסופך לבא לירי נאוף רבי אחא ברבי אישיה אומר כל הצופה בנשים סופו לירי עבירה וכל המסתכל בעקבה של

אשה הויין לו בנים שאינן מהוגנין אמר רב יוסף ובאשתו נדה אמר רבי שמעון בן לקיש 'עקבה דקתני במקום המנופת' שהוא מכון כנגד העקב מניא 'בעבור תהיה יראתו על פניהם זו בושה לבלתי תחטאו מלמד שהבושה מביאה לידי יראת הטא מיכן אמרו סימן יפה באדם שהוא כיישן אחרים אומרים כל אדם המתכייש לא במהרה הוא חוטא ומי שאין לו בושת פנים בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני אמר רבי יוחנן בן דהבאי ד' דברים סחו לי מלאכי השרת חגיגתן מפני מה הויין מפני שהופכים את שולחנם אילמים מפני מה הויין מפני שמשנשקים על אותו מקום חרשים מפני מה הויין מפני שמספרים בשעת תשישי' סומין מפני מה הויין מפני שמתכבדים באותו מקום ורמיניהו שאלו את "אימא שלום מפני מה בנך

[illegible]

ה'ד'תן עלך ואלו מותרין

כ.

ביהודה נמי אקורין וסיפא ר"א בר' דקוק דאמר סתם חרמים צביל אקורין לפי שאין מכירין את חרמי הכנים מה מכירין מומרין דספיקא לקולא ומש"ה סתם חרמים ביהודה שחיו מכירין אלו ואלו ומורין וסתם חרומה נמי ביהודה לר"א ברבי דקוק מומרת. והאי נעקט רבי ביהודה חרומה ונקט רבי אלעזר חרמים לאו דקא דה"ס בחרומה גופה אי נמי בחרמים וספיקיהו הוה מצי לאשלוני אלף מר דשמעי ליה מרביה קאמר ומר דשמעי ליה מרביה קאמר ולפי מ"ז כי מדרשין לעיל אמרן דר"א מצי מעיל אידיש נפיש לספיקא ופי' לא לממר רבי אלעזר ה' דקוק היא אלף רבי יהודה עדיף ליה דקאמר הכי גמירות גופיה: ולענין הלכה קיימא לן דסתם דברים לא חשמינן כסתם מתמינן: **צביל** גמירות מרובה.

תוספות

[illegible][illegible][illegible]

פירוש הרא"ש

[illegible]

ימים שנה נהן הים ורבו
שליש יום היט דוקא נניח
בלשון נדר ולא בלשון חירות
להתחייב נדר יוסר ומניחיו
פליג רבי יוסי ומיכו הדעת
משמע דהלכה כיומיה מדק
יוס ספרים דגרסי שפוסל
היין ליה בנים שאינם
צירכים

ליו מוטרד